

der forandres. Min Betragtning er altsaa den, at, dersom den høitærede Finantsminister ikke finder sig tilfreds med den Maade, hvorpaa Midlerne til de jydskke Jernbaneanlæg ere ham anviste, saa maa han tage sin Beslutning derefter og eventuelt fremsætte Vædringsforslag for dette Thing for at komme bort fra den Bevilling, som Finantslovsforslaget indeholder i den Skikkelse, hvori det foreligger. Gjør den høitærede Finantsminister ikke dette, modtager han Finantsloven, som den er, forelægger han den til Hans Majestæt Kongens Stadsfæstelse, da er det dermed givet, at Finantsministeren modtager Finantsloven og dermed den Dækning til Jernbaneudgifterne, som den indeholder, og i den Skikkelse, hvor den anvises ham. Seg vil tillade mig at omtale et Exempel, som netop foreligger paa Finantslovsforslaget i den Skikkelse, som det nu har, thi det har en vis Interesse at bese dette Punkt noget noiere. Det vil nemlig være i de ærede Medlemmers Grindring, at Udgiften til Kunstsamlingerne paa Prindsens Palais tidligere har været afholdt ved umiddelbare Tilskud af Statskassen. Nu har man i det andet Thing foreslaaet og gennemført paa Budgettet, at 24,000 Rb. af Udgiften til Kunstsamlingerne skulle overføres paa Kommunitetets Budget. Den høitærede Kultusminister har meget bestemt modsat sig dette, men han er bleven overmandet; Afstemningen er gaaet ham imod, og som Forslaget i dette Dieblik foreligger os, vil man finde, at der under Kommunitetets Budget er optaget en Udgift af 24,000 Rb. til en delvis Dækning af Udgiften ved Kunstsamlingerne. Seg veed nu ikke, om den høitærede Kultusminister vil foreslaa nogen Forandring heri. Seg vil finde det meget forklarligt, hvis han ikke gjør det, men Situationen er jo den, at mod Ministerens Villie er en Sum bleven overført fra Statskassen til Kommunitetet, og den høitærede Minister kan med god Føie her gjøre gjældende, at det ligger udenfor Kommunitetets Formaal at afholde Udgifter til Kunstsamlingerne; Ingen vil kunne benegte det. Da Kommunitetet nu dækker Universitetets Underbalance, vil der endogjaa kunne blive Spørgsmaal om, hvis Nøret, hvad vi for Dyrigt ikke

ville haabe, skulde blive ugunstigt, da at angribe Kommunitetets Kapitaler for at dække dette Tilskud, og der vil da kunne gjøres gjældende, at, for det Tilfælde, at det skulde indtræffe, vilde det være dobbelt urigtigt ikke at søge en Forandring heri. Men der opstaar nu det Spørgsmaal: dersom den høitærede Kultusminister modtager Finantslovsforslaget, som det foreligger, og dersom der altsaa forelægges Hs. Majestæt til Stadsfæstelse et Budget, hvorpaa disse 24,000 Rb. ere overførte til Kommunitetet, kan Kultusministeren da sige: Ja, men jeg har modsat mig det under Forhandlingerne i Rigsdagen, jeg kan ikke forsvare at angribe Kommunitetets Kapitalformue for at dække Udgifter til Kunstsamlingerne, der slet ikke vedkomme Kommunitetets Formaal, og jeg maa derfor kræve, at jeg f. Ex. ved en Indkomstskat eller hvad Andet, det nu kunde være, faar Midler til at dække de 24,000 Rb. til Kunstsamlingerne, ellers udbetaler jeg ikke denne Udgift." Seg siger, dette er umuligt. Naar Kultusministeren modtager Budgettet i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, og naar Finantsloven stadfæstes af Kongen, saa er det derved givet og sat udenfor ethvert Spørgsmaal, at Kommunitetet skal udrede 24,000 Rb. til Kunstsamlingerne. Det være viist eller galt — lige Meget; det skal ske, thi det staar i Finantsloven, saaledes som denne er stadfæstet af Kongen, og dersom Finantsministeren forelægger Finantsloven til Kongens Stadsfæstelse med en Dækning af Udgifterne til Jernbaner ved et Tilskud af Reserveconden paa 4 Millioner Rigsdaler, saa er det derved umiddelbart givet, at Finantsministeren og Ministeriet accepterer og erkjender den Dækning af Statens Udgifter, som saaledes er given.

Finantsministeren: Seg anser det for rigtig at tage Ordet nu, efter at de to foregaaende ærede Talere i deres Foredrag have berørt Spørgsmaal, som ere af stor Betydning for det foreliggende Lovforslags rette Bedømmelse. Men jeg skal dog, inden jeg gaar over til disse vigtigere Spørgsmaal, kortelig omtale nogle af de mere formelle Bemærkninger, som fremkom fra det ærede 5te kongevalgte Medlem (Andræ), der først havde Ordet.